

[Jensen-Broby.]

udelukket at meddele Anerkendelse til Selskaber, som fortrinsvis henvender sig til en stedlig eller faglig begrænset Kreds af Personer eller vil løse begrænsede Opgaver, naar Selskaberne i øvrigt opfylder Lovens Betingelser og efter Ministeriets Skøn har Raadighed over den Sagkundskab paa Bygge-riets Omraade, der er fornøden for, at de Midler, som Staten sætter ind til Fremme af Boligbyggeriet, kan faa den mest hensigtsmæssige Anvendelse.

Naar jeg har læst hele Betænkningen op, er det, fordi dens Ordlyd er Udtryk for en Overenskomst, vi har faaet med Ministeren i Udvalget for at faa klarat det Spørgsmaal, som blev rejst her ved første Behandling om Anerkendelse af Boligselskaber.

Dernæst har vi i Udvalget diskuteret Spørgsmaalet med Hensyn til de børnerige Familier, idet det viser sig, at der er mange Familier, som kun har to Børn, der har Vanskeligheder ved at faa Lejlighed, skønt der samtidig har været Lejligheder ledige i de Komplekser, som er bygget af det sociale Boligbyggeri for børnerige Familier med tre Børn. Man henstiller derfor fra Udvalgets Side, at Administrationen i Overensstemmelse med Kommunalbestyrelsen, hvis der findes saadanne ledige Lejligheder, søger at sætte en rimelig Tidsfrist, efter hvilken disse Lejligheder skal udlejes, fortrinsvis til Familier med to Børn.

Der er af Udvalget, tiltraadt af Ministeren, stillet et Ændringsforslag om at indsætte en ny Paragraf, der gaar ud paa i Lovens § 4 a at indsætte et nyt Punktum, hvorved man forhøjer Laanegrænsen fra 80 pCt. til 90 pCt. for Stiftelser, dog saaledes at der skal gives Kommunegaranti for de 10 pCt.s Forhøjelse i hele Laanets Løbetid.

Jeg kan paa Udvalgets Vegne anbefale Ændringsforslagene til Vedtagelse.

Chr. Christiansen: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, er syg og derfor ikke kan være til Stede, skal jeg paa hans Vegne gøre et Par Bemærkninger.

Som det fremgaar af Betænkningen, har vi i Udvalget særlig drøftet Spørgsmaalet om Anerkendelse af Boligforeninger, og det fremgaar jo ogsaa, at Udvalget ikke mener, at der bør være noget Monopol for Boligselskaber med Hensyn til Godkendelse. Paa den anden Side ønsker vi, at der vises al den Forsigtighed, det er muligt at vise, og at man fra Administrationens og den højtærede Ministers Side søger at undgaa de Vanskeligheder, som Boligsituationen

medførte under og efter sidste Verdenskrig. Vi vil i hvert Fald haabe, at mange af de, vi kan vist sige Vildskud, der dengang kom frem, kan undgaa, og vi haaber ogsaa, at Administrationen i den gældende Lovgivning har saadanne Midler i Hænde, at man kan undgaa disse Vildfarelser.

Vi er meget glade for den Ændring, der er stillet Forslag om, vedrørende Stiftelser, idet vi regner med, at der her vil vise sig et Initiativ til Boligbyggeri, der ikke mindst under de nuværende Forhold kan være overordentlig nyttigt. Vi haaber derfor, at den skete Forhøjelse kan bevirke, at vi faar et Byggeri i Gang, som maaske ellers ikke vilde komme i Gang. Ligeledes vil vi gerne støtte de Bemærkninger, Udvalgets Ordfører har gjort angaaende Adgang for Familier med to Børn til at komme ind i de Huse, der er bygget for børnerige Familier, og vi henstiller til Administrationen her at tage Hensyn i det Omfang, det er muligt.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det af Udvalget stillede og af den højtærede Minister tiltraadte Ændringsforslag.

Kristen Amby: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale, at man stemmer for det stillede Ændringsforslag om en Støtte paa op til 90 pCt., naar der er Tale om Stiftelser, i Stedet for som hidtil 80. I øvrigt vil jeg gerne slutte mig til de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen fremsatte angaaende Spørgsmaalet om de ledige Lejligheder for børnerige Familier, det vil sige Familier med tre Børn og derover, samtidig med at der er Familier med to Børn, som har vanskeligt ved at faa Lejlighed.

I øvrigt finder jeg Anledning til at takke den højtærede Minister, fordi det ved hans Hjælp er lykkedes at faa en Formulering angaaende det utaaelige Spørgsmaal om Administrationens Forhold til Boligselskaberne; det er ikke noget Kompromis, man er enedes om, men det er en Betænkning, som ganske klart giver en Retningslinie for Administrationen. Naturligvis maa alle være enige med det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen i, at man nødig skulde ud i Forhold med Hensyn til offentlig Støtte til Boligbyggeri som dem, der fandtes efter sidste Krig, da Staten tabte mange Penge, og ogsaa private Mennesker senere tabte ikke ubetydelige Beløb. Men der er heller ikke efter min Anskuelse nogen Grund til at tro, at noget lignende vil ske nu, hvis der administreres inden for Lovens Rammer. Man maa jo ikke glemme, at en af